

Barcelona, 26 de març de 2013

A: l'Honorable Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Ferran Mascarell.
De la: Associació Catalana d'Orquestres Professionals

Sobre la política de subvencions per a Formacions Musicals Estables

Benvolguts;

L'assemblea general de la Associació Catalana d'Orquestres Professionals, en reunió mantinguda el dia 5 de desembre de 2013, acorda fer-vos arribar un document que vol ser una proposta de millora dels criteris que s'utilitzen per a les concessions de subvencions a les formacions musicals estables de Catalunya, pensant especialment en la salut del sector i en la urgent necessitat de dotar a l'entramat públic-privat *programadors-formacions musicals estables*, d'uns paràmetres que permetin continuar desenvolupant una activitat sostenible. Conscients de la greu situació en la qual es troba el país i conscients de la urgent necessitat de decisions polítiques que afectin a la activitat cultural, demanem una aposta per la cultura que més enllà de les retallades i de les polítiques de contenció de la despesa n'aprofitin millor els recursos disponibles.

Des d'aquesta perspectiva demanem que els següents punts siguin presos en consideració per a optimitzar la gestió dels recursos disponibles amb l'objectiu de continuar mantenint un teixit cultural, tot i què fràgil, actiu i dens, amb la capacitat de mantenir viu el llegat musical que relliga la consciència musical catalana i europea.

a. REVALORITZAR LA CULTURA I PROTEGIR LES EMPRESES DE LA CULTURA

És imprescindible revaloritzar la cultura; els bens culturals són bens privilegiats i així els hem de considerar. LA cultura també és una indústria, però una indústria qualitativament diferent:

... Els béns i serveis culturals, per ser portadors d'identitat, de valors i sentit, no han de ser considerats mercaderies o béns de consum com els altres. Declaració Universal de la UNESCO sobre la Diversitat Cultural - 2 de novembre de 2001, article 8

b. DOTACIÓ INSUFICIENT PER LA SUBVENCió DE FORMACIONS MUSICALS ESTABLES

Des d'aquesta perspectiva, la dotació per a formacions musicals estables, atenent que permet ser-ne candidat a qualsevol manifestació semi-professional del sector, sense valorar-ne el seu paper estratègic, és manifestament insuficient. Som conscients de la realitat, però reiterem que, comparativament, és

Carta de la ACOP als responsables de Cultura de la Generalitat de Catalunya
Març de 2013

completament insuficient la dotació de formacions musicals estables als fins que persegueix / (plantejarem en els propers mesos un sistema de ponderació);

c. NECESSITAT DE CONVENIS PLURIANUALS

L'actual sistema de concessió d'ajuts, pensat només anualment i sempre amb un retard gairebé anual sobre l'activitat realitzada, sotmet a les empreses a unes tensions de tresoreria que no només no enforteixen, sinó que en debiliten extraordinàriament la seva capacitat d'acció. S'han de prendre mesures que evitin aquestes situacions. La durada de les concessions ha d'anar a buscar la plurianualitat i els terminis anuals de gestió s'han d'avançar molt més, així com la publicació de les bases i les concessions efectives del líquid;

d. VALORACIÓ DELS PROJECTES DES D'UNA PERSPECTIVA GLOBAL

Considerem que l'actual sistema de presentació dels projectes potser permet objectivar una sèrie de dades –i això és positiu–, però no permet una presentació global i alhora no permet descriure ni els valors específics de moltes de les iniciatives empresarials ni els valors afegits no-cuantificables. Una presentació personalitzada dels projectes davant de les comissions oportunes i una valoració del seu conjunt permetria un més complet coneixement d'allò a que es donarà suport. En aquest mateix sentit, els criteris d'avaluació haurien d'incorporar la valoració dels projectes educatius, projectes socials, i programes per a la creació de nous públics, independentment del número d'integrants de l'empresa que incorpora cada projecte;

e. COMISSIONS NO SECRETES

El secretisme al voltant dels nomenaments de les persones que fins ara han fet part de les comissions avaluadores no ajuda gaire a comprendre les polítiques de suport ni a afinar-les. Creiem que la publicitat dels membres i la publicitat de la informació que està a l'entorn de les adjudicacions de les subvencions ajudaria a valorar millor els canvis necessaris;

f. SELECCIÓ MÉS RIGUROSA D'ALLÒ SUBVENCIONALBE

Estem convençuts que uns criteris massa amples per a considerar adjudicatari de subvenció a formacions musicals estables no ajuda a entendre l'aposta cultural d'aquests ajuts. Per una banda en redueix progressivament les dotacions dels projectes punters i estratègicament competents, per altra banda

desprofessionalitza el sector. Creiem que s'ha de fer èmfasi en la professionalitat dels grups subvencionats i en la coherència amb una política cultural clara que vol millorar una realitat cultural del sector amb una vocació també clara i objectivable;

g. TERMINIS DE PAGAMENT DELS EXERCICIS

Actualment la normativa sobre subvencions a formacions musicals estables obliga a les empreses a tenir totes les factures pagades abans del 15 de febrer. Tenint en compte que el cobrament de les subvencions no s'ha produït, considerem que aquesta obligació-termini del 15 de febrer no pot dur a terme i és un contrasentit en relació amb la realitat actual.

Juntament amb aquestes consideracions sobre la política de concessió de subvencions a formacions musicals estables de Catalunya, volem fer esment d'algunes altres consideracions sobre el sector:

h. ICF – ICEC CRÈDITS

Durant l'any 2012, l'ICEC, juntament amb l'ICF, han ofertat una sèrie de préstecs per a empreses de la cultura amb problemes de liquiditat, així com amb projectes d'inversió. També s'han posat en marxa uns altres préstecs per a avançar el líquid de subvencions concedides i no cobrades (a un preu important!). Ara mateix no es pot fer una valoració cent per cent positiva d'aquestes mesures. L'exigència d'aval del 100% de les quantitats demanades n'ha complicat o impossibilitat la seva gestió. Per altra banda es considera una aberració que el mateix organisme que no pot pagar les subvencions concedides, concedeixi préstecs cobrant uns interessos per a aquestes mateixes quantitats concedides. S'està carregant una pressió financera extraordinària sobre les empreses de la cultura (de per sí febles) i no s'està trobant la manera de recolzar-les amb mesures sanejadores (una vegada més la solució passaria pels convenis plurianuals);

i. PATROCINI I MECENATGE

Si veritablement els responsables de la cultura del país estan convençuts de que el futur del finançament de la cultura passa per a fer viable el sosteniment de les empreses culturals amb patrocini i mecenatge, com també el sosteniment dels diferents teatres i auditoris públics, aleshores és imprescindible que es comencin a elaborar accions i polítiques que treballin immediatament en aquesta direcció. S'ha de fer que les empreses aconseguixin obtenir més ingressos per patrocini i mecenatge i millorar-ne així la seva competitivitat, i alhora que els teatres i

auditoris aconseguixin més ingressos per patrocini i mecenatge per suplir els efectes de les retallades i per a tenir més recursos per a programar. No es pot esperar a la elaboració de la llei estatal. Ja existeix un marc normatiu i l'hem d'aprofitar al màxim o, en tot cas, s'ha de canviar el que calgui;

j. COMBATRE EL FRAU

S'ha de treballar per a eradicar les pràctiques abusives de la competència al territori. Des de les orquestres estrangeres que no aporten garanties laborals ni artístiques, fins a empreses catalanes o espanyoles que s'aprofiten il·lícitament de treballadors forans explotant-ne la seva força de treball sense respectar els seus drets laborals. L'administració ha d'impedir que auditoris o teatres dotats amb recursos públics contractin en cap cas orquestres de l'est que actuen al nostre territori per un preu manifestament inferior al preu de mercat regularitzats en els convenis corresponents (i actuïn a més sense regularització laboral o fiscal de les seves empreses o treballadors).

És el moment de treballar colze amb colze, administració pública i empresa privada, per a aixecar el país des de tots els punts de vista. Hem de treballar també en CULTURA des de l'esforç d'apropar els interessos públics i privats en polítiques que vulguin construir un país culte i cohesionat.

Aquest esforç no el podem fer les empreses privades soles, ni l'administració pública sola. Per aquest motiu ACOP s'ofereix per a treballar amb l'administració pública en la millora de les polítiques de suport a les empreses PROFESSIONALS del sector.

... Les forces del mercat per si soles no poden garantir la preservació i promoció de la diversitat cultural, clau d'un desenvolupament humà sostenible. Des d'aquest punt de vista, s'ha de reafirmar la preeminència de les polítiques públiques, en col·laboració amb el sector privat i la societat civil.

Declaració Universal de la UNESCO sobre la Diversitat Cultural - 2 de novembre de 2001, article 11
Signat:

*Junta directiva de ACOP
en nom i representació de l'assemblea
Albert Sampablo, president
Santi Aubert, vice-president
Joan Cortina, tresorer
Toni Gàlvez, secretari
Montse Grau, vocal*

Carta de la ACOP als responsables de Cultura de la Generalitat de Catalunya
Març de 2013